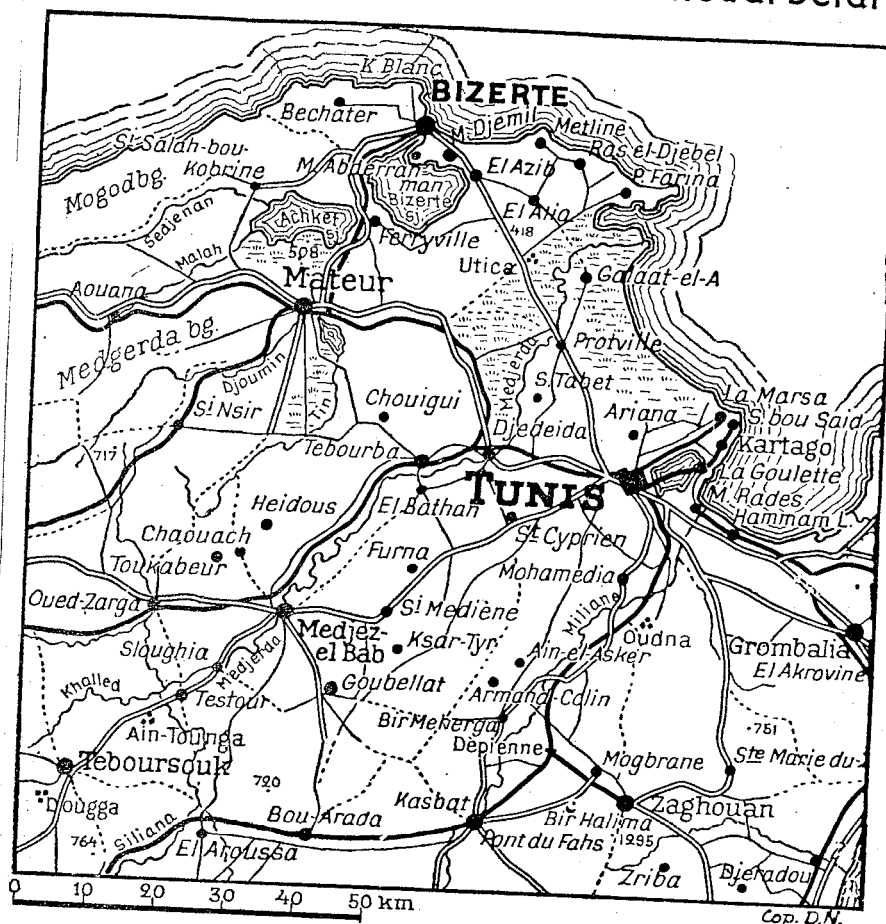

Mothugg vid Tunis.

Av Dagens Nyheters militäre medarbetare.

Kartbild över Bizerte—Tunis-området.

Det är en omständighet som man i fråga om striderna i Tunisien nog borde ha uppmärksammat bättre och understrukit mera, nämligen att de allierades befälhavare och trupper där icke kunna äga samma krigserfarenhet och stridsrutin som motståndarens. I varje fall gäller detta markstridskrafterna. Man har rätt att anta att sagda förhållande haft andel i det mothugg som briter och amerikaner synbarligen under de senaste dygnet lidit väster om Tunis. — Det ser också ut som om man blivit förd bakom ljuset i fråga om luftkrigsläget här nere. Under det att från allierat håll helt nyligen tydligt gjordes gällande att man höll på att vinna överlägsenhet i luften eller att denna redan vunnits, heter det nu från samma håll att det s. k. "luftparaplyet" ej räckt till samt att striderna kring Djedeida och Tebourba fått utkämpas utan tillräckligt stöd av flyg. Och för att göra bilden av missvisande underrättelser än mer fullständig hör man nu även antydning att de på respektive sidor deltagande landstridskrafterna skulle vara till numrären ungefär jämspelta.

Att axeln skulle lyckas få över så starka krafter till Tunisien att de verkligen skulle vara jämstarka med de

insatta från väster förmå åstadkomma en ny omsvängning i läget. För övrigt synas striderna kring Tebourba ännu ej vara slut, och de allierade påstå sig ju ha "läget i sin hand".

Att de tyska motanfallen skulle ta formen av ett försök till en allmänna-re offensiv är föga troligt. Läget inbjuder knappast till något dylikt. Uppgiften att axeltrupperna skulle avancera mot Algeriets gräns förefaller högst dubiös. Icke desto mindre synes det mothugg de allierade vid den första allvarligare kontakten med tyskarna väster om Tunis nu rönt vara kännbart nog.

K. A. B.

Stiftelsen Norsk Okkupasjonshistorie 2014
ter det nu från samma namn att det s. k. "luftparaplyet" ej räckt till samt att striderna kring Djedeida och Tebourba fått utkräpas utan tillräckligt stöd av flyg. Och för att göra bilden av missvisande underrättelser än mer fullständig hör man nu även antydast att de på respektive sidor deltagande landstridskrafterna skulle vara till numrären ungefär jämspelta.

Att axeln skulle lyckas få över så starka krafter till Tunisien att de verkligen skulle vara jämstarka med de styrkor som briter, amerikaner och fransmän där tillsammans kunna uppbåda kan dock starkt betvivlas. När man här talar om jämspelthet måste det alltså vara fråga allenast om de stridskrafter som stå i mer eller mindre direkt kännning med varandra i landets nordöstra hörn. Men även ett sådant bedömande tyder på eller visar att det varit och alltså är svårt för generalerna Eisenhower och Anderson att få fram sina huvudstyrkor till fronten och att axelgeneralen Nehring lyckats bättre i sin kraftsamling, åtminstone vad pansar och flyg beträffar. Antagligen har man här att se ett bevis på och ett utslag av den större krigserfarenheten och förmågan till snabb anpassning efter läget, som nyss nämdes som en av axelsidans styrketillgångar. Hur som helst har uppenbarligen den framstöt som de allierade gjort mot och över Djedeida misslyckats och följts av ett bakslag. Den nämnda orten har måst utrymmas, sedan pansarstriderna kring Tebourba, 10 kilometer väster därom, efter allt att döma utfallit till de tyska pansarstyrkornas fördel. Även i dessa strider är det antagligen den större erfarenheten i fråga om rörliga markstrider som fällt utslaget.

Det kunde, som i föregående översikt över läget antyddes, förväntas att de tyska motanfallen skulle rikta sig mot den kil som de allierade skjutit fram nordväst om Tunis. Fanns det krafter tillräckliga för uppgiften, låg det nära till hands att anta att motstöten skulle avse att skära av nämnda kil och om möjligt stänga in de allierade styrkor som hunnit längst fram. Om det senare verkligen har lyckats kan man ej utläsa ur rapporterna som de nu föreligga. Den tyska lördagskommunikén talar om att "en viktig väg- och järnvägsknut tagits med storm efter flera dagars strider", men namnet förtiges. Det är möjligt att man avser Tebourba, trots att denna ort ej ser ut att vara någon knutpunkt. Skulle det vara fråga om Medjez-el-Bab, omkring 15 kilometer sydväst om Tebourba, tyder detta på att det skett något ganska allvarligt i dessa trakter och att den allierade kolonn som ryckte fram längs järnvägen Medjez-el-Bab—Djedeida kan råka mycket illa ut, för så vitt ej krafter

3532

Mrk: Militært.

D.N.

7.I2.42.

Mothugg vid Tunis.

Bmk: Oversendes Ministerpresidenten.